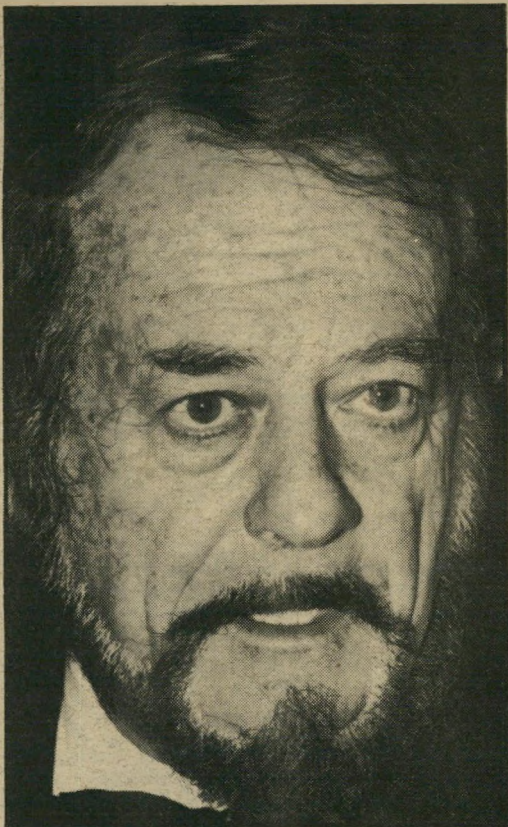

אבי ולדמן, תעלים חוז

הרצל ליפשיץ:

„באגוסט יהיה עימות צבאי עם מדינה ערבית!“

בחודשים האחרונים אנחנו אומרים זה לזה במקום שלום „נו, מה יהיה? ולאיש אין תשובה. והיום אני קוראת ששר-הביטחון המצרי לשעבר, עבד אל-ע'אני גאמסי, חוזה עימות צבאי בין ישראל לעולם הערבי. מה נשאר לי, מלבד לפנות לאסטרולוג הרצל ליפשיץ ולשאול אותו מה יהיה?

לפני שנה כבר חזיתי את הצרות של היום, בספר שכתבתי.

● **אני מאוד מצטערת שצדקת. מה אתה חוזה מהיום והלאה ב-1988?**

המהומות כשטחים ימשכו לעת עתה. בחצי השני של השנה, משהו כמו אוגוסט-ספטמבר, תצטרך ישראל להתמודד עם מדינה ערבית אחת או יותר, מבחינה צבאית. אבל ישראל תנחית מהלומה צבאית, ובוה יבוא הסוף גם על הצרות בשטחים.

● **בלומר, אתה לא רואה הקמת מדינה פלסטינית בזמן הקרוב?**

אני לא רואה את זה השנה, וגם לא בשנה הבאה.

● **ואתה רואה מילחמה עם ארץ ערבית אחת או יותר?**

לא אמרתי מילחמה. עימות צבאי.

● **יש לך גם חרשות טובות לשנה זו?**

כוכבים

בסוף השנה הזאת תגבר העליה. גם מכרית-המועצות וגם מארצות-הברית. העליה מארצות-הברית תהיה ממש המונית. גם בגלל המצב הכלכלי שם וגם בגלל גלי אנטי-שמיות, שישטפו את אמריקה. אני רואה שער 1996 יתווספו בין מיליון לשני מיליון עולים מארצות-הברית.

● **ומה עם המיתון, שכולם מדברים עליו?**

לא יהיה שום מיתון. להיפך. יורום שפע של כסף לארץ. יהיה גידול משמעותי בייצוא. לא צריך לדאוג למצב הכלכלי.

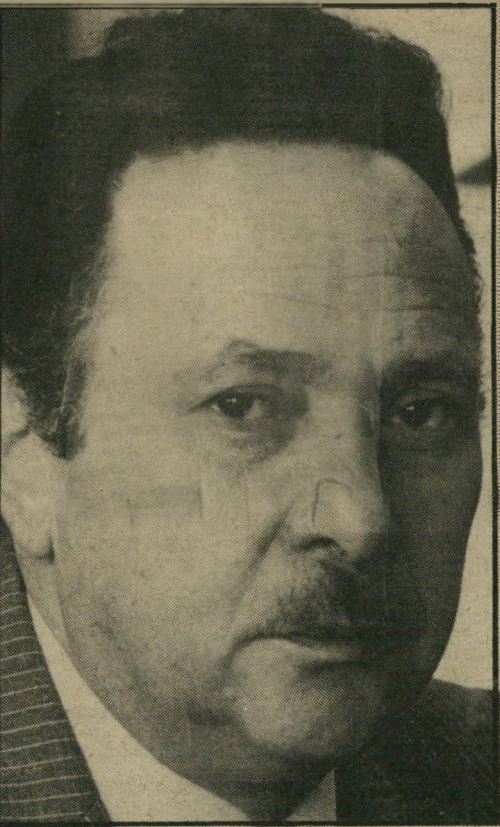
● **יש בחירות השנה. יש לך תחזיות?**

אני רואה נטייה קטנה ימינה. אבל זוהי נטייה לא-משמעותית, ולכן מחוסר ברירה תקום שוב ממשלת אחדות לאומית.

● **עכשיו אני לא יודעת אם אני רוצה שתצדק בתחזיות שלך או שלא תצדק.**

זו באמת הבעייה שלך. (דניאלה שמי)

עידו קרן

איתן אבניאון:

„ז'רגון נוצר כדי לתת דגש־נחיתות לאחרים!“

ראיתי כבר את שוכר-הקופות „וול סטריט“, ואני מוכר רחה להודות שלא הבנתי את הז'רגון הפיננסי המהווה חלק גדול בהיאולוג בטרט.

האיש שישב שורה אחת לפני, לעומת זאת, ידע בדיוק מתי לצחוק ומתי להרצין. אחר-כך נודע לי כי האיש, איתן אבניאון, מומחה למימון-עסקים, הוציא בדיוק השבוע, בהוצאת „מקמילן“ היוקרתית בארצות-הברית, מילון פיננסי בשפה האנגלית. מה זה מילון פיננסי, שאלתי את אבניאון, ולמי הוא נועד?

זהו מילון הנותן לאנשי-עסקים הגוררות תמציתיות על ז'רגון, הרווח בעולם-העסקים.

● **כמה מושגים באלה יש, שצריך לאסוף אותם במילון?**

במילון שלי יש כ-6000 מושגים. יש שם מושגים על בנקאות, ניתוח דוחות, פיננסים, כלכלה, מיסחה, ניירות-עודה, השקעות.

● **אז למה דווקא לשוק האמריקאי? או אולי עניין עירך עניים מריו?**

הפנייה אלי הייתה מהוצאת סקמ'ין, באמצעות בית-ההוצאה הידועשם. הם פנו ואני נענית.

● **ואחרי השוק האמריקאי יגיע תורנו?**

בתחילים הקרובים עומד לצאת הלקסיקון הפיננסי בצורה מורחבת בעברית. הוא יהיה מתאים לציבור-הישראלי, שהרי כל אחד הוא פיננסיאר מרופלם.

● **למה יש צורך בהרגון? למה איראםטר להבה בשפת בני-אדם?**

לז'רגון יש תמיד שתי מטרות עיקריות. אחת היא לתת רגש־נחיתות לאדם מן הצד, שאינו מבין על מה אתה מדבר, והמטרה השנייה היא קומניקציה מהירה. כלומר, במקום להסביר מושג

כלכלה

כאופן רחב, אומרים מילה אחת, וכולם יודעים למה אתה מתכוון.

● **תן דוגמה.**

את יודעת מה זה כשאומרים בבורסה על מישהו שהוא „רוב“ או „שור“?

● **אני אסילו לא יודעת מה זה בורסה.**
מצדך, מנראה, קשה במיוחד. אבל ידוע למי שיועצים מה זאת בורסה ש-„רוב“ הוא פסימיסט ו-„שור“ הוא אופטימיסט. יש, כמובן, הרבה מאוד דוגמות. תקראי את הספר.

● **מי יקנה את הספר שלך?**

אני מניח שקודם-כל סטודנטים. וכמובן אנשי-עסקים ומנהלי חברות ואנשים שיש להם מניות, הרוצים לדעת לקרוא את המדורים.

● **והסנובים?**
סנובים גם. (דניאלה שמי)

ציון צמיר, תעלים חוז

אורי מלמיליאן:

„תמיד דחפתי ועודדתי את אלי אוחנה!“

„זה הרגע הכי גדול בקאריירה שלי!“ הצהיר כוכב-הכדור רגל אלי אוחנה, שעלה לגמר גביע-אירופה למחזיקות גביע בכדורגל עם קבוצתו, מכלן. שוחחתי על כך עם מי ששיחק לצידו בעבר בקבוצת בית-ר ירושלים, אורי מלמיליאן.

● **זה אכן הרגע הכי גדול בחייו של שחקן-כדורגל ישראלי?**

אני לא יכול להרגיש מה שהוא מרגיש. אני הרי לא יכול להגיע לרגע הזה, כי אני לא משחק באירופה. חלום-חיי של כל שחקן כדורגל הוא לשהק בקבוצה מיקצוענית. לא, לא רק בגלל הכסף, אלא פשוט לראות פעם אחת מה זה כדורגל מיקצועני, ולא כמו אצלנו.

כדורגל

● **חצי חובבני?**

אצלנו זה לגמרי חובבני

● **הרגע הגדול של אוחנה, חברך לשעבר בקבוצה, עורר בך, אולי, מעט קינאה?**

אילו הייתי מנסה באירופה ולא מצליח — אז אולי הייתי מקנא בו. אני תמיד דחפתי ועודדתי את אלי, שייך לשחק בקבוצה מיקצוענית. אין בינינו התחרות: כשהוא היה בנערים, אני כבר שיחקתי בבוגרים. תמיד עודדתי אותו.

● **מדוע לא עודדת את עצמך לאותו הכוון?**

לי היה קשה לעזוב את הארץ משתי סיבות: דת וכשרות.

● **בכל זאת, בשמשמעת על אוחנה, זה לא עשה לך צביטה קטנה בלב?**

לא, אין לי שום צביטה קטנה בלב. יש לי צביטה גדולה עליך שאין אצלנו כדורגל מיקצועני. (דפנה ברק)